

iFi Nano

Klein, Kleiner, Fijnst

iFi Nano

Toen ik de iFi Micro serie beluisterde voor een eerdere recensie kon ik mijn enthousiasme niet verbergen. Deze kleine maar zeer mooi gebouwde kastjes bleken een geluidskwaliteit te hebben die ver boven hun prijsklasse uitstijgt. Zowel de digitale als analoge 'oplossingen' die dit Britse merk biedt zijn in een aantal gevallen zelfs sensationeel te noemen. Daarom begon ik met verwachtingsvolle nieuwsgierigheid aan deze recensie, waarin de gloednieuwe Nano serie centraal staat. Zoals de naam al doet vermoeden zijn deze apparaatjes een maatje kleiner dan die in de Micro-serie. In formaat dan, maar zou dat ook gelden voor hun prestaties?

Deze nieuwe serie bestaat vooralsnog uit twee apparaatjes, en er zijn ook twee nieuwe accessoires op de markt verschenen die ik in deze recensie meeneem. Allereerst omdat ze er op een logische manier bij passen, anderzijds omdat ik inmiddels zo enthousiast over dit merk ben dat ik niets onbesproken wil laten. Ik zal ze ieder apart bespreken, en waar mogelijk ook aangeven wat ze doen in combinatie met elkaar.

iFi Nano iCan (€169)

Bij de 'grote' iCan van iFi roemde ik onder meer de hoge output van maar liefst 400mW, die het mogelijk maakt om zelfs de meest hongerige hoofdtelefoons moeiteloos aan te sturen. De iFi Nano iCan blijft daar met zijn uitgangsvermogen van 'slechts' 150mW flink onder, maar om dat getal toch even in het juiste perspectief te plaatsen drukt iFi op de verpakking van de Nano iCan ook de uitgangsvermogens van een Apple Macbook Air (43mW) en een Apple iPod Touch (een schamele 15mW) af. De gain (=versterkingsfactor) van de Nano iCan is in twee stappen (+6dB of +18dB) in te stellen en ik ga ervan uit dat die 150mW wordt bereikt bij een maximale gain. Omdat de Nano iCan in de eerste plaats voor mobiel gebruik werd ontwikkeld is de vergelijking met het uitgangsvermogen van een MacBook Air trouwens niet eens zo heel erg vreemd, want die superdunne en vederlichte laptop is natuurlijk ook de favoriete kniewarmer van menig eersteklasforens of Frequent-Flyer-miles-grootverdiener. Om de muzikminnende reiziger een ruim aantal uren van muziek te laten genieten heeft iFi de Nano iCan voorzien van een ingebouwde Lithium-Polymeer accu van 1400mAh, wat bij gemiddeld gebruik een accuduur van 70 uur oplevert. Tijdens het opladen licht een kleine, ingebouwde LED blauw op, in gebruik is die groen, en als de accu moet worden opgeladen rood.

Ondanks de mobiele bedoeling heb ik de Nano iCan ook thuis uitgetest met mijn AKG K-701. Dat is niet de moeilijkst aan te sturen hoofdtelefoon, maar hij profiteert wel degelijk van een goede hoofdtelefoon-voorversterker en de Nano iCan wist zich overtuigend van zijn taak te kwijten. Maar toch... als ik alleen voor thuis een hoofdtelefoon-voorversterker nodig had zou ik de eerder gerecenseerde iFi Micro iCan kiezen. Ik heb echter het meest naar muziek geluisterd in draagbare situaties. Een flinke treinrit op en neer naar Amsterdam was een goede gelegenheid om mijn iPod Classic weer eens te gebruiken. Nadeel(tje) is wel dat je hoofdtelefoon een 6,3mm plug moet hebben voor de Nano iCan. Een opmerkelijke keuze voor een draagbaar apparaatje, want de meeste portable hoofdtelefoons hebben nu

eenmaal een 3,5mm plug. Ik vermoed dat de grotere mechanische duurzaamheid van een 6,3mm uitgang de reden is voor deze keuze, en iFi levert een keurige verloopplug bij de Nano iCan. Verder zit er een redelijke (maar ook niet meer dan dat) interlink bij om de Nano iCan op een tape-uitgang van een versterker te kunnen aansluiten.

Maar hoe werkt dat dan, zowel de iPod als de Nano iCan in je zak? Heel simpel eigenlijk, al wordt het bij elkaar stiekem toch wel een redelijk dik en zwaar bundeltje. In het doosje van de Nano iCan vind je naast een voeding/oplader en een kort mini-jack naar mini-jack kabeltje een stevig, rechthoekig plaatje siliconen-achtig rubber en twee rekbare bandjes van een centi-

meter breed uit een vergelijkbaar materiaal, waarmee je je iFi stevig en zonder het risico van schuiven en krassen aan je iPod (of andere muziekspeler) kunt bevestigen. Als hoofdtelefoons nam ik mijn Ultimate Ears Triple-Fi 10 in-ear en mijn PSB M4U2 over-ear hoofdtelefoons mee. Hoewel ik de Ultimate Ears erg fijn vind klinken heb ik als brildrager nooit helemaal aan de pasvorm met de kabeltjes over de oren kunnen wennen, en dus heb ik vooral met de PSB geluisterd. Oplettende lezers weten wellicht dat dat een actieve noise-cancelling hoofdtelefoon met ingebouwde booster-functie is, maar die extra instellingen heb ik uitgezet om de Nano iCan eerlijk te kunnen beoordelen.

Eindelijk Luisteren

Dan neem je je nog zo voor om niet zoveel over de techniek te vertellen maar het vooral over de weergave te hebben, en dan ben je voor je het weet alsnog drie dikke alinea's verder...vergeef me, er is ook zoveel interessants over te vertellen... Maar goed, wie het bovenstaande stuk na de eerste twee regels zuchtend heeft overgeslagen moet de simpele maar complete gebruiksaanwijzing maar lezen of op de uitstekende website van iFi kijken. Zo moeilijk is het allemaal niet. De Nano iCan levert ten opzichte van de eigen uitgang van mijn iPod een heel stuk extra rust in de weergave, alsof je met een dikke auto gewoon lekker 100 rijdt op de snelweg. Alles gaat op zijn gemak, maar je voelt aan alles dat er reserve in overvloed is. De dynamiek wordt groter en de muziek wordt levendiger. De heerlijk dromerige elektro-pop van Lulu Rouge zit vol dub-invloeden en bevat put-diepe lage tonen en met de Nano iCan worden die een stuk overtuigender weergegeven dan met alleen de iPod. Eigenlijk geldt dat voor alle muziek. De XBass schakelaar

heeft maar één stand en die doet hetzelfde als die op de grote broer (de Micro iCan): bij dun opgenomen muziek of een niet al te beste in-ear geeft hij een aangename verbetering, maar bij een hoofdtelefoon die van zichzelf al een stevige laagweergave heeft wordt het soms een beetje te veel van het goede. Hetzelfde geldt in zekere mate voor de ééntraps 3D schakeling. Bij sommige muziek geeft hij een duidelijke verbreding van het beeld en heb je niet meer het gevoel dat je naar een hoofdtelefoon luistert. Maar bij klassieke muziek hoor je vrij snel dat het een kunstje is en ga je eraan ergeren. Het fijne is dat beide extra features gewoon uit te schakelen zijn...houden zo! De kleine volumeknop bedient soepel en geeft een aangename draaiweerstand die degelijk aanvoelt, en door het helemaal naar nul te draaien kun je hem uitklikken. Wel zo handig als je de accu wil sparen. De beloofde speelduur van 70 uur heb ik niet specifiek getest, maar ik ga ervan uit dat je die wel zult halen. De gebruikte Lithium-batterij (die op de print is gemonteerd en dus door iFi zal moeten worden vervangen als dat nodig is) heeft nauwelijks tot geen last van het zogenaamde geheugen-effect en heeft een zeer lange levensduur voor vele oplaadcycli.

iFi NANO

iFi Nano iDSD (€189)

DSD is al een tijdje een 'hot' bestandsformaat, en hoewel ik nog steeds niet zeker weet of het op de lange duur op brede acceptatie in de markt zal mogen rekenen is het wel het best klinkende HiRes formaat dat ik ken. Mits het goed wordt toegepast en de opnames van onbesproken gedrag zijn natuurlijk. Een toenemend aantal fabrikanten maakt da-converters met de mogelijkheid om DSD over PCM (DoP) af te spelen, maar vaak zijn dat kostbare apparaten. Als ze daarmee de kwaliteit en de exclusiviteit van het bestandsformaat nog eens willen benadrukken zijn ze wat mij betreft fout bezig, tenminste... als ze mikken op een bredere belangstelling. De mannen van iFi bekijken dat dus anders en hangen aan de Nano iDSD en prijskaartje van minder dan 200 euro. En dan kan hij niet alleen alle DSD-formaten aan (DSD1, DD2 en DXD) maar ook PCM signalen met een resolutie tot 32bit/384kHz. En laat ik met de deur in huis vallen: ook als je de iFi Nano iDSD uitsluitend voor andere digitale bestandsformaten dan DSD zou gebruiken is het nog steeds een gigantische audiofiële 'Geheimtip' en een koopje. Ook de iDSD is in principe gemaakt voor portable gebruik en komt net als de Nano iCan met een ingebouwde accu (opladen via de USB ingang) en bijpassende accessoires. Alleen kost het omzetten van digitale audio, naast het versterken van het hoofdtelefoonsignaal, zoveel rekenkracht dat de batte-

rijduur van de iDSD is beperkt tot 'slechts' 10 uur. Of dat erg is valt te bezien, want ik denk eerlijk gezegd dat er weinig mensen zullen zijn die de iDSD ook daadwerkelijk zullen gebruiken om DSD-bestanden af te spelen via hun iPhone. Dat kan overigens alleen met de betaalde versie van de Onkyo HF Player, die je als 'in-app aankoop' voor 7,99€ kunt aanschaffen als je eerst de gratis versie installeert die in de [App Store](#) te vinden is.

Nee, ik denk dat de iDSD eerder op zijn plaats is binnen een hoogwaardige computer-audio setup. Hij heeft, naast een draaiknop voor volume die ook als aan/uit knop fungeert, een goede RCA stereo-uitgang én een coaxiale

digitale uitgang als je hem ook nog met bijvoorbeeld een AV-receiver of externe DAC wil verbinden. Dat is sowieso iets waar iFi in uitblinkt: het combineren van handige en logische functies. Een stevige kleine schakelaar stelt de gebruiker in staat om een 'light' versie van het door iFi-moederbedrijf AMR ontwikkelde zero-jitter® filter naar keuze in te schakelen en een zevenkleurige(!) led geeft de gekozen resolutie en de staat van de accu aan. Ik heb de iFi Nano iDSD in mijn grote set aangesloten met mijn MacBook Pro als bron. Voor DSD-bestanden is afwisselend gebruik gemaakt van de players van JRiver (MC19) en Audirvana+, die beide 'native' DoP kunnen afspelen, waarbij JRiver in mijn geval alleen werkte met ISO-files en Audirvana ook overweg kon met losse .dsf files, terwijl ze dat allebei zouden moeten kunnen. Waarschijnlijk een instelling die ik over het hoofd heb gezien, ik draai niet dagelijks DSD-files dus het was even puzzelen...

Wat de werkelijk minuscule iDSD dan laat horen grenst aan het ongelooflijke. De Bach Cantates vol. 43 door het Bach Collegium Japan onder leiding van Masaaki Suzuki klinken zo vloeiend en ruimtelijk dat ik met een brok in mijn keel zit te luisteren en vergeet aantekeningen te maken. Dezelfde opname in PCM is fraai, en als je niet beter zou weten kon je er volmaakt gelukkig mee zijn, maar hier zet DSD een belangrijke extra stap in geluidskwaliteit. Ook het album Chet van Chet Baker klinkt in DSD kleurrijker, relaxter en levensechter dan ik ooit gehoord heb, en hetzelfde geldt voor Days Of Future Passed van The Moody Blues. Opnames in 'gewone' PCM klinken trouwens ook zeer goed, met een drive, ruimtelijkheid en klankkleur die mijn al wat oudere referentie voorbij spelen. Het inschakelen van het zero-jitter filter geeft dan nog een flinke tik meer ruimtelijkheid, en ook de klankkleuren worden wat stralender. Een nuttige functie dus, die ik standaard aan zou zetten als blijkt dat je bron inderdaad wel wat jitter veroorzaakt. Het verdient trouwens aanbeveling om een betere USB kabel te gebruiken dan het meegeleverde exemplaar. Dat is van redelijke kwaliteit en zorgt dat je meteen aan de slag kunt, maar een aftermarket USB kabel (iFi maakt er zelf ook een, waarover zometeen meer) zorgt voor een duidelijk hoorbare verbetering. Ik kan me wel indenken wat er dan nog gebeurt als je de iDSD zou voeden met de iFi Micro iUSB Power...

iFi iPurifier (€99)

Strikt genomen maakt deze kleine passieve 'purifier' geen deel uit van de Nano serie, maar omdat hij tegelijk met de iDSD op de markt komt is het logisch om ze samen te testen. Dit passieve component dien je aan het eind van je USB-keten in te zetten, dus tussen je kabel en de USB-ingang van je da-converter. Wat de iPurifier doet is heel simpel: hij verlaagt de elektromagnetische ruis (EMI) in het signaal met ongeveer 5dB, wat in termen van hoor-

baarheid fors is. Die EMI ontstaat omdat in een USB circuit het signaal en de stroom naast elkaar door dezelfde kabel lopen. Over de werking van de iPurifier kan ik kort zijn. Voor de kleine 100 euro die hij kost is het een no-brai-

ner en een verplichte aanschaf. Niet alleen bij de iDSD, maar ik zou zeggen bij elke usb-dac die geen galvanisch gescheiden ingang heeft. De muziek krijgt meer rust en staat (cliché alarm!) echt tegen een zwartere achtergrond. In gewone-mensentaal: er zit meer stilte tussen de noten. De bouw-kwaliteit van dit audiofiële kleinood is ook van het allerhoogste niveau.

iFi Mercury USB kabel (€99)

Zoals ik al eerder aangaf is een betere USB kabel bij de iDSD eigenlijk een must, en iFi levert daar sinds kort de enkel uitgevoerde Mercury USB kabel voor. Deze is voorzien van metalen pluggen, een uitstekende afscherming én drie uit koolstof vervaardigde RF-stoppers die om de kabel heen zitten en die je kunt verschuiven. Nu ben ik geen liefhebber van RF-stoppers om digitale kabels, ik vind dat het geluid daar muf van wordt, maar omdat door

een USB kabel ook stroom loopt zou je kunnen betogen dat de RF-stoppers eerder dienst doen om 'uitstraling' tegen te gaan dan 'instraling'. Hoe dan ook, iFi adviseert om er twee zo dicht mogelijk naar de pluggen aan weerskanten toe te schuiven en de derde 'ergens in het midden' te positioneren. Deze kabel geeft een duidelijke verbetering ten opzichte van het standaard meegeleverde kabeltje zoals dat bij de iFi iDSD zit. De muziek krijgt meer

contour en klankkleur, maar in ruimtelijk opzicht heeft hij niet het laatste woord en ook in detaillering is dit niet de mooiste kabel die ik ken. Een iets goedkopere Audioquest Cinnamon wist de Mercury USB op deze twee punten duidelijk te overtreffen en klonk in zijn geheel dus iets beter. Maar wie graag alles van één merk wil hebben koopt zich met de Mercury USB van iFi zeker geen kat in de zak.

Conclusie

Ik was over de Micro serie van iFi al zeer enthousiast, en dat blijf ik. Wat ze met de kleinere en goedkopere Nano serie flikken is, zeker in het geval van de iDSD, bijna een mirakel. Als iFi de technologie uit deze piepkleine DSD usb-dac in een groter apparaat zou inbouwen, waar een ruimere keuze aan digitale ingangen op zou zitten, en ze zouden daar voor een fatsoenlijke prijs dezelfde geluidskwaliteit mee realiseren, dan kreeg de concurrentie het echt zwaar. Wie uitsluitend behoefte heeft aan een usb-dac en een beperkt budget ter beschikking heeft (laten we zeggen: onder de 600 euro), hoeft niet meer te zoeken.

De Nano iCan is ook een snoepje, hoewel ik daarbij de kleine kanttekening moet plaatsen dat hij voor onderweg weliswaar een superieure geluidskwaliteit geeft, maar dat je daarvoor wel met een BBB (Behoorlijk Bolle Binnenzak) rondloopt. Als je thuis ook regelmatig een hoofdtelefoonversterker nodig hebt denk ik dat je beter voor de iCan uit de Micro serie kunt kiezen. De

iPurifier, tsja, moet ik daar nog iets over zeggen? Het is dat ik al een galvanisch gescheiden USB ingang op mijn DAC heb, anders zou De Sint dit jaar echt extreem vroeg mogen rijden... Ik overweeg sowieso de aanschaf van een iDSD. Niet omdat ik hem nodig heb, maar omdat ik hem wil. Dat zegt genoeg...

Muziek en informatie

De website van **iFi** is bijzonder informatief en laat amper een vraag onbeantwoord. Vooral de pagina **"improve"** opent een schat aan combinaties en mogelijkheden en vertelt stapsgewijs wat je moet doen om diverse niveaus van verbetering te bereiken. Een voorbeeld dat navolging verdient!

Diverse muziek links op Spotify

[Lulu Rouge - Bless You](#)

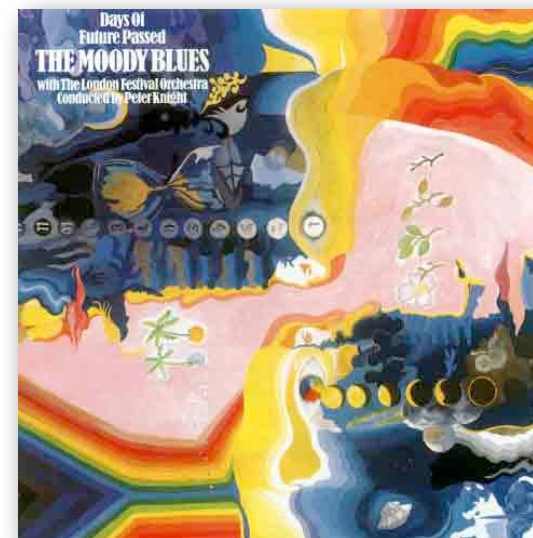
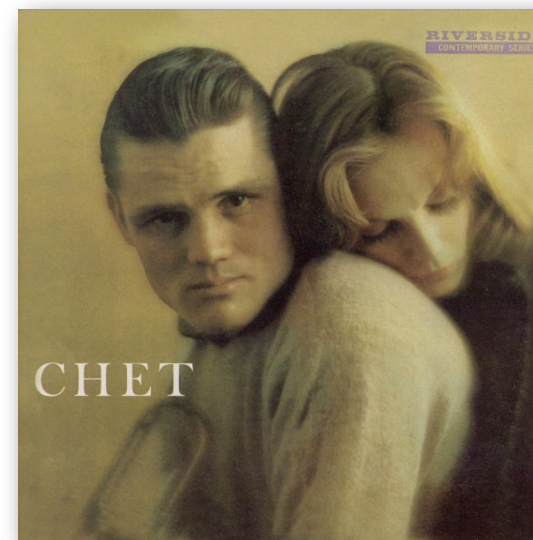
[Chet Baker - Chet](#)

[The Moody Blues - Days Of Future Passed](#)

Webwinkel

Voor informatie en prijzen over de beschreven iFi Nano producten, zie onze webwinkel:

[iFi Audio Nano producten](#)

art's excellence

© 2014 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.